

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 24. Indignati sunt. Non hoc te scandalizet, minimos in Dei seruis notare defectus, nullus enim ab his liber viuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](#)

moderati. Dicitis obedit Samuelis qui dū Sa-
lem regit in Regem, hoc illi ait: Mu: ubi eris in
vitrum alium, et ras agas, vñque modo iumenta
curasti, haec tua mā dabatur custodie; vt vero
Regem agas, int̄ alia tue oportet cogitationes,
prōinde versus illam aſcenſio p̄tarem, & qui-
busdam o: currens viris, Mu: uenire in vitrum al-
ium. Tum tū manifeste patib: Regnum tibi
destinari. Hoc quoque ſuperest tibi agendum o:
superbe, ambitione, avarice, luxu, ole, tenerator,
vindicta, flagrante: nobis enim in regno tuo
Epheſi.4. Christus nullum p̄parauit locum: Hoc enim
ſcato intelligentes, quod omnis fornicator aut im-
mundus, non avarus, quod eft: idolorum seruus,
non habet hereditatem in regno Christi, & Dei.
Hoc paucum locatur. Fundamentum, hoc pre-
cesteris ſupponendum, te in vitrum alium trans-
mutandum, prōinde hortamus: Deponere vo-
ſendum p̄ficiam conuerſationem, uerem homi-
num, qui corrumpunt secundum deſideria erroris.
Conformiter loquitur D. Paulus ijs: ut ipſi co-
tigerent qui vt Dei beneficia accipere mere-
tur, mutatus est in vitrum alterum: Vnu ego, am
non ego vivi uero in me Coriftu, Panle oculi re-
gna concupiſci. Concupiſco. Qualis es? Num
quid alle blasphemus? Ille Christi euſq: Ec-
clieſe fanguineus perſecutor? Omnino ta: ſe-
rat. Et modo mutatus in vitrum alterum: Quo prius
blasphemus fu: & perſecutor. Quasi lenitate
videtur D. Paulus, quod ad eius pulſemus: ſi tu,
ac interrogemus. Quis hic viuu? Reſpondet: Vnu
ego, ſed q: a licet obijcere: ſi tu viuu, non eft
quid tu ad Christo expeltes, cum eniſis &
hollis & perſecutor. Reſpondet: Iam non ego:
qui etiam inimicus, ſed nūc ita Christi, ut ipſe in
me, velut in domo ſua. Dominus habet pro-
prietarius. Tu ſic loquere, tu ex eo qualis es, in
eum, qualē te conuenit effe, transmutareſ,

§.24. Indignati ſunt. Non hoc te ſcandalizat, minimo in Dei seruū notare defectus,
nullus enim ab his liber viuit.

¶ 45. **I**n lignis ſunt autem decem de duobus fratribus. Secū irratione illiciter inueni: D. Hier. in hac
Ep.126. ad. quippe vita, nemo morum integritate adeo
damage, viuu abſoluta, qui nō aliquo labatu errore. Solū
ad ju: Deum: ouimus: in quā nulla cadit culpa; Solus
Deus eft in quem peccatum non cadit. Hoc Sacra
Ep.18.1. pa: a latere notificat: Dominus ſolus iuſti-
fiſionis, & manus in iudicium rex in aeternum. Cate-
ni imperfectionibus laborant, nec aliud David
Li.15. de
præceptum, non ob id hominem innundum
poterit indicari, ſi calu illi vnu aut alter capillus
de capite decidat, ſi ex alia parte integratur. Allegoria
deſalutis o: eributque forioribus. Premitus
ingebat, quibus animam testetur ſtam illa va-
litudinem. Vir d. cuius capite capilli fluit, caluus Leu.13.40
Emendat eft: Te Dei ſe colerunt, vt nulla fit pri- Li.8. mor-
tale o: fulata nūl'a nullū foientis vulnus. Quin- Ep.10. &
imo notat D. Greg., ix Diuino procedere coris li.3. diab-
lio, in ecclie ſuis quoq: peinditare levifimos. 14. in
E 3 deſe. fine.

222 HOMILIA DECIMA QUINTA. DE ASCENSU CRISTI IN HIERUSALEM.

defectis, seu infirmitates, ex quibus ansam capiant humilitatis; ne dum se vident celestibus delibitos fautoribus, donis que exaltatos, in superbiam alius erigantur. Hoc quoque ex eius opinione, indicauit Iob, dum de praefaritis mis agit Divinitus sapientie operibus: *Fecit ventum pondus.* Nocum est in S. Scriptura libris saepe Santos Dei ventos non invari ob in Dei famulatu celerrimam promptitudinem. De Job 13.25
Pf. 103.3. quibus eavit David: *Qui ambulas super pennas ventorum.* Venis huiusmodi feci Deus pondus: ne diuinis exaltari muneribus super se inaurerat. D.GRIE.
Lib. 10. mor. 6.4. rapianter: *Ventu pondus facere est concessam hic electis de virtutibus gloriam permixta infirmitate temperare.* Illi sum Chananaei, Pherezæ, aliisque genium populi, qui permixtim Israelitis cohabitabant, vi continuo Dei populum vigilis exciavante ad prelum: *Quia nonumquam etiam quibus magna dona tribuit, parva quedam reprobensibilia relinquit, ut semper habant, contra quod bellum gerant.* Et deinde magni hostibus, mentem non erigant, quando aduersarij ministri adhuc surgant. Hoc de scipo facetur Apostolus qui pondus illud carnis suæ moleustum adeo sibi ac graue sentiebat quo dure nimis toquebatur: quinamo ipse Deus suo hac dispensari consilio declarat, vt inter tot illustres gratias, habet, quo se profundiis humiliaretur. 2.Cor.12.
7. Audio D. Paul de scipofic. testi: meum: *No ingravido revelationum extollat me datus est mihi stimulus carnis meæ, Angelus Satana, qui me colaphizet.* Deum vero deprecatus, vt has se libaret tentatione, audiret. *Virus in infirmitate perficiatur.* Et hoc sibi expedire, & humilitatis esse materia, quam Christi vocat viriutem ipse quippe illam docuit Magister primarius: *Vi inhabitet in me virtus Christi.*

Memoratu dignissimam habeo, inter vitas Sanctorum, Gracorum S. Vitam Simeonis, quem quia in columnam altissima degreditur. Graci vocant Styliem: eius acta mirabilia scriptit D. Theodoretus Episcopus Cypriensis, via laudatus concilio Chalcedonensi vt tefsis ocularis, quem primo sic titulo honorat: *Magnum illum orbis terrarum miraculum.* Vero verius est, tam extiam eius fuisse sancti atem, donaque Dei quibus affluebat, eminencia, vt in ipsis viserentur incredibilia spectatoribus. Ea omnia per totius eius vita decussum enumerat, quibus totum in admirationem rapit viuuerum. Tandem columnam ascendit aliquid ne tringinta lex cubitorum: in ea pedes stetit, noctuque duique feruentissimo sole, frigore, caloribus, pluribus annis tantâ abstinentiâ, qua fidem pene omnem excedenter, extas patiebatur admittandas. Ex hac quasi ex cathedra concionatur ad populum, bene dicebat, ad uenientes horabatur, quoniam erae numerus infinitus, qui ex omnibus mundi partibus præserum ex Hispania eò confuebant tanti miraculi spectatores. Ex illa columna suo curvabat imperio ac benedictione, quilibet quorumlibet aduentantium infirmitates: innumeris ad fidem adduxit Genesim, et auctoritate portentum inauditum. Dei consilio vulnero in pede affligebatur, quod sanie perpetua fluebat, quasi eius esset scutum: go seu fons unde plures vermes enatabantur. Accurrit inter alios Princeps quidam vir nobilissimus, qui viuis iis, quæ famam superabant, credidit impossibile eum esse hominem, sed Angelum aliquem in corpore phantastico apparet, unde proprius accedens, interrogavit. Dic mihi (precor) seru Dei sanctissime: qui talis cum sis, sinceram mihi dices veritatem: *Este homo, an incorpore natura?* Altid non respondit quām, erigit scalas, & hoc ad me dicit Princeps, ascende: Subi Princeps scalas, cui pedis demostre apertum vulnus, sanie, vermeisque prouinciantur: Intuete Princeps, hoc ubi vulnus quis sum, testabatur, homo felicet miserabilis, purred, sanies, vermium colluvies, & hanc pede corrupto quæ me deprimit, restringit, & alligat, ne sursum superbus ferat ne insolens ne quando supra humanum intumescam. En tibi cur tales Deus permittat in electis suis milierias, defectus, infirmitates. Ea quoque de causa pauli est Apostolus ut defectus labi leviores, vt inde materiam sumereant humilitatis, dum se tam infirmis lugent, miserabilisque negare non possunt esse se circumcinctos. Hoc quoque attende, quod decem illi Apostoli, qui his dubiis indignabantur, illi ipsi in coldem cum aliis incidentibz defecit, & cum enim & hi & illi Christum audirent respondentem, inter illos ilicò spiritus quidam ambitionis, impidax, superbia effrebitur: *Falsa est anima & conuersio Lxx. inter eos, quic corum uidetur esse maior.* O Sanctissimi Salvatoris asceclæ, num bene communiens contra duorum illorum fratrum ambitionem, dum vos ipsi eadem inflati, & statu primario orta contentione præliamini, in tantum, vt necesse fuerit, manum siam adhiberet Christus, doceretque quām longè à scopo aberrareis? Est hoc maximè familiare, vt saepe numero, grauius murmuraret ille & in proximi mihius defectus amarior ferueat reprehensor, qui

II.
Exem-
plum.
Lib. de
Sanctor.
Patrum
historijs
1.11. 26.

quiissem, imo saxe turgidibus inquinatur. Omnis ecclesiæ accurrit Magister, & his & illis salutaria dat præcepta, quod in regno suo sedem acquirat primam, qui se ceteris reddit inferiorum; omnibus autem se exemplum pro-

ponit humilitatis, ceterorumque virtutum, quas imitentur ipse, qui dedit animam suam redemtionem pro multis, ut ex ea gratiam in hac vita, & in altera gloriam asequamur. Euiterram. Amen.

S V M M A R I V M

HOMILIE DECIMÆ SEXTÆ SEQUENTIS.

NOSTRÆ est inuenio Euangeli, historie huius narratione nobis ostendere, quod verbis postmodum dixit D. Ioannes, quod ille qui habuerit substantiam huius mundi, & pauperi necessitatem habenti liberalis non succurserit, se sciat esse condemnandum. a. Quocirca item hic format Christus, de diuine epulione, sive instructam articulis, accuratius multo, quam vñquam potuerint Bartolus, & Baldus. Primo supponit, ut maiorem syllogismi propositionem: Omnis qui habuerit substantiam huius mundi, egeno recessetur succurrere pauperi. b. Adiungit minorem, atqui hic diues erat, & mundus §. 3. 4. 5. substantia ad luxum opulentus. c. Tertium addit. Quod fratrem suum viderit 6. 7. necessitatem habere, sed nec ei viscera aperuerit misericordia. d. Hinc eius coll. §. 8. 9. ligit damnationis sententiam, velut ultimam conclusionem; quæ mandabatur exec. 10. 11. 12. cutioni, ambobus morientibus: panperem enim latentes Angeli in finum Abraham detuleront: diues autem sepultus est in inferno condemnatus, e. Infusa sepul. §. 13. 14. tura. f. Aquæ guttulam ab Abraham postulanti, respondet ille, se neutquam illi conf. §. 17. 27. esfusurum; & iustæ eius damnationis pauperisque æternæ Lazarri beatitudinis causa 19. fam declarat.

- §. 1. Tenentur diuites dare elemosynam; quod si non de lexit, damnabuntur, vi recte Christus probat hac historia in, qui suam doctrinam expidebant.
- §. 2. Huius diuitis supplicium sit ipsi exemplo diuitibus, et pæna Caini.
- §. 3. Vult Deus, vi diues subueniat pauperi, et calum teire, & Romachus corporis partibus.
- §. 4. Sunt diitie aquæ cisterna, illis diutes manifestatur, sed fontes illas faciat pauperibus.
- §. 5. Confundit Deus diuitem, non facientem elemosynam, ut Dominus suum econonum.
- §. 6. Argumentum admirabile nobis proponit D. Ioannes, quod diues, qui proximi non misericordiæ quem viderit inopia laborantem, Deum non amet.
- §. 7. Se Deus exhibet in paupere, in quo tuam erga illum positis operibus probare dilectionem.
- §. 8. Homo quidam erat diues. Manifestat Dominus, alium illum suisse clam peccatorum.
- §. 9. Diues. Ex se peccatum non est, esse diuitem,